

בן בקדש חזיתך, מאי טעמא. אלא פן בקדש
חזיתך, אף על גב דאנא במדברא דא,
באתר דאיהו הכי, אנא חמי לך, לאתדבקא
בך, ותאיב אבתרך למחמי עוזך וכבודך. ודא
איהו פמא דכתיב, משכני אחרך נרוצה,
בזמנא דתמשכני אבתרך, פלא נתרעי עמך.
הביאני המלך חדריו, אליו חדריו - אלו חדריו
גן העדן. ששנינו, פשברא
הקדוש ברוך הוא את אדם
הראשון, מעפרו של בית המקדש
נטל, ומשם נברא. ונפח בו נשמת
חיים, ומשם פתח לו פתח של גן
עדן, והכניס אותו לשבעים
חדרים היכלות קדושים, ועשה
לו עשר חפזות, כמו אותן החפזות
שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
לצדיקים בגן עדן. ומלאכים
העליונים היו מרקדים לפניו,
והיה שמח שם.

והיה שמח שם. ושמ העביר לפניו הקדוש ברוך
הוא כל אותן רוחות ונשמות
שעתידות ומזמנות להיות בבני
אדם שיצאו ממנו.
בין שהגיע לדוד המלך, ראה
אותו שלא היה לו חיים כלל. אמר
לפניו: רבוננו של עולם, מי הוא
זה שלא ראיתי לו חיים? עד
שאמר לו הקדוש ברוך הוא: זה
דוד המלך. בין שראה אדם
הראשון כך, נתן לו משנותיו
שבעים שנים, והם שבעים
השנים של חיי דוד המלך. וכל
איבר ואיבר מכל איבריו נתן לו
משלו. וחסרו מאדם הראשון
שבעים שנה מאותן אלף השנים
שלו.

כתוב משכני אחרך נרוצה,
אותיות הסוד של השם הקדוש
היו חקוקות מעלה ומטה. בשעה
שאותן אותיות בולטות ועולות

ותמן אעבר קמיה קודשא בריך הוא, כל אינון
רוחין ונשמתין, דזמינין ומתעתדן
למהוי בבני נשא, דיפקון מיניה.
בין דמטא למלך דוד, חמא ליה דלא הוי
ליה חייין כלל. אמר קמיה רבוננו של
עולם, מאן הוא דנא, דלא חמינא ליה חייין,
עד דאמר ליה קודשא בריך הוא, דוד מלכא
איהו. בין דחמא אדם הראשון כך, נהיב ליה
משנוי שבעין שנין, ואינון שבעין שנין דחיי
דוד מלכא. וכל שייפא ושייפא מכל שייפוי,
יהב ליה מדייליה, וחסרו מאדם קדמאה
שבעין שנין, מאינון אלף שנין דייליה.

כתיב, משכני אחרך נרוצה,
דשמא קדישא, הו גליפין עילא
ותתא. בשעתא דאינון אתוון בלטין וסלקין
לגבי אתוון אחרנין, כל אינון משריין קדישיין,

ותמן אעבר קמיה קודשא בריך הוא, כל אינון
רוחין ונשמתין, דזמינין ומתעתדן
למהוי בבני נשא, דיפקון מיניה.
בין דמטא למלך דוד, חמא ליה דלא הוי
ליה חייין כלל. אמר קמיה רבוננו של
עולם, מאן הוא דנא, דלא חמינא ליה חייין,
עד דאמר ליה קודשא בריך הוא, דוד מלכא
איהו. בין דחמא אדם הראשון כך, נהיב ליה
משנוי שבעין שנין, ואינון שבעין שנין דחיי
דוד מלכא. וכל שייפא ושייפא מכל שייפוי,
יהב ליה מדייליה, וחסרו מאדם קדמאה
שבעין שנין, מאינון אלף שנין דייליה.

כתוב משכני אחרך נרוצה,
אותיות הסוד של השם הקדוש
היו חקוקות מעלה ומטה. בשעה
שאותן אותיות בולטות ועולות

לאותיות האחרות, כל אותם המחנות הקדושים נוסעים במסעיהם באימה ובושה, משום שאין תקיפות לעליונים.

מבאן, כל אותם בני העולם שאין להם בושה, אין להם חלק לעולם הבא. כל אותם עזי המצח שהיו בישראל, כשהיו מסתכלים באותיות השם הקדוש, בציץ נור הקדש של כהן גדול, היו משברים את לבם ומסתכלים במעשיהם, משום שהציץ היה עומד על אות, שכל מי שהסתכל בו, היה מתבייש במעשיו.

האותיות של סוד השם הקדוש יהו"ה, שהיו חקוקים על הציץ, היו מאירים ובוולטים ונוצצים. כל מי שהסתכל באותו ניצוץ, היה רואה אותיות בולטות, ופניו נופלים מאימה של רבוננו, ושבר לבו לקדוש ברוך הוא.

כמו זו הקטרת, כל מי שמריח באותו העשן, כשעולה אותו העמוד מאותו מעלה עשן, היה מברר לבו בברור ואור, בשמחה ורצון, לעבד את אדונו, ומעביר ממנו זממת וטנוף היצר הרע, ולא היה לו אלא לב אחד כנגד אביו שבשמים.

משום שקטרת היא שברון ליצר הרע ודאי בכל הצדדים. וכמו שהציץ היה עומד על גס, אף כף הקטרת. שאין לה דבר בעולם שמשבר את הצד האחר פרט לקטרת.

בא וראה, שהרי פרושה, שכתוב ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה וגו', שהרי השבר של הצד האחר אינו אלא קטרת. משום שהרי אין שמחה וחיבת לב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הקטרת, ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מן הבית. ריח ועשן הקטרת שעושים בני אדם לאותו מעשה הוא מבטל, כל שכן הקטרת.

נטלין במטלונן באימתא וכסופא. בגין דלית תקיפו לעילאי.

מחבא, כל אינון בני עלמא דלית בהו כיסופא, לית להו חולקא לעלמא דאתי. כל אינון תקיפי מצחא דהוי בהו בישראל, בד הוו מסתכלין באתוון דשמא קדישא, בציצא נזרא דקודשא דכהן גדול, הוו מתברי לביהו, ומסתכלי בעובדיהו, בגין דציץ על את הוה קאים, דכל מאן דאסתפל ביה, הוה מכסיף מעובדוי.

אתוון דרזא דשמא קדישא דיהו"ה, דהוה גליף על ציצא, הוו נהרין ובלטין ונצצין, כל מאן דאסתפל בהווא נציצו, הוה חמי אתוון בלטין, ואנפוי נפלין מאימתא דמאריה, ותבר לביה לגבי קודשא בריך הוא. כגוונא דא קטורת, כל מאן דארח בהווא תננא, בד סליק ההוא עמודא, מההוא

(דף פג ע"א) מעלה עשן, הוה מברר לביה בבירורו ונהירו, בחדווא ורעותא, למפלח למאריה, ואעבר מגיה זוהמא וטנופא דיצר הרע, ולא הוה ליה אלא לבא חדא, לקבל אבוי דבשמיא. בגין דקטורת תבירו דיצר הרע איהו ודאי בכל סטרין. וכמא דציץ הוה קאים על ניסא, אוף הכי קטורת. דלית לה מלה בעלמא, דמתבר ליה לסטרא אחרא, בר קטורת.

תא חזי, דהא אוקמוה, דכתיב, (במדבר יז יא) ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה וגו', דהא תבירו דסטרא אחרא לאו איהו אלא קטורת. בגין דהא לית חדוה וחיבוו קמי קודשא בריך הוא כקטורת. וקיימא לבטלא תרשין ומילין בישא מביתא. ריחא ועשנא דקטורת, דעבדי בני נשא להווא עובדא איהו מבטל. כל שכן קטורת.

דְּבַר זֶה הוּא גְזֵרַת קִיּוּם לַפְּנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - שְׁפַל מִי
שֶׁמִּסְתַּכֵּל וְקוֹרֵא בְּכָל יוֹם אֶת
מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, נִצּוֹל מִכָּל דְּבָרֵי
כַּשְׁפִּים שֶׁל הָעוֹלָם, וּמִכָּל
הַפְּגָעִים הַרְעִים, וּמִהַרְהוּר רַע,
וּמִדִּין רַע וּמִמַּגֵּפָה, וְלֹא יִנְזַק כָּל
אוֹתוֹ הַיּוֹם, שְׂאֵין יָכוֹל הַצַּד
הַאֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְצָרִיף שְׂיִכּוֹן
בו.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אִם בְּנֵי אָדָם
הֵיוּ יוֹדְעִים פְּמָה עָלִיוֹן הוּא
מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הֵיוּ נוֹטְלִים כָּל מְלָה
וּמְלָה מִמֶּנָּה, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ
עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ כְּמוֹ כֶּתֶר שֶׁל
זָהָב. וּמִי שִׁישְׁתַּדֵּל בוֹ, לְהַסְתַּכֵּל
בְּמַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת וּלְכוּן בוֹ בְּכָל
יוֹם, יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְלַק מִגֵּפָה מִמֶּנּוּ
וּמִכָּל הָעוֹלָם, וְיִנְצַל מִכָּל דֵּינֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִצָּדִידִים רָעִים,
וּמִדֵּינֵי גֵיהֶנֶם, וּמִדִּין שֶׁל מַלְכוּת
אֲחֵרָת.

בְּאוֹתָהּ הַקְּטָרֶת, כְּשֶׁהִיא עוֹלָה
עֲמוּד הַעֲשָׂן, הִכְתִּין הִיא רוֹאֶה
אוֹתוֹת הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ פְּרוּשׁוֹת
בְּאֵייר, וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ
הַעֲמוּד. אַחַר כֵּן, כְּמָה מְרַכְּבוֹת
קְדוּשׁוֹת הֵיוּ מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ מִכָּל
הַצָּדִידִים, עַד שֶׁעוֹלָה וּמִשְׁמַח אֶת
מִי שֶׁמִּשְׁמַח. וּבְאוֹתָהּ הַקְּטָרֶת הֵיוּ
נִקְשְׂרִים קְשָׁרִים עָלֵינוּ, וְהַאֲבִירִים יוֹרְדִים לְהַמְשִׁיף אֶת
הַדְּרָגָה שֶׁלְּמַטָּה לְמַעְלָה. וְאִזּוּ הִיא
אוֹמְרָת, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיף נְרוּצָה,
מִשׁוּם שֶׁקְטָרֶת קוֹשֶׁרֶת קְשָׁרִים
מַעְלָה וּמַטָּה.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל) וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ
מִקְטָר קְטָרֶת וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה
יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה בוֹ, מִשׁוּם שֶׁהֵיוּ שְׁנֵי
מִזְבְּחוֹת - מִזְבֵּחַ הָעוֹלוֹת, וּמִזְבֵּחַ
קְטָרֶת הַבְּשָׂמִים. זֶה בַּחוּץ וְזֶה
בְּפָנִים. מִזְבֵּחַ הַקְּטָרֶת הַזֶּה הוּא פְּנִימִי.

מִלְּחָה דָּא אִיהוּ גְזֵרַת קְיָמָא קְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא, דְּכָל מֵאן דְּאִסְתַּכֵּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא
עוּבְדָא דְקְטוֹרֶת, אִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מְלִין דְחֲרָשִׁין
דְעֵלְמָא, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישִׁין, וּמִהַרְהוּרָא
בִּישָׂא, וּמִדִּינָא בִּישָׂא, וּמִמוֹתָנָא. וְלֹא יִתְזַק כָּל
הֵהוּא יוֹמָא, דְלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחֲרָא לְשַׁלְטָאָה
עָלֶיהָ, וְאַצְטְרִיף דִּיכוּוִין בִּיהָ.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אִי בְנֵי נָשָׂא הוּוּ יוֹדְעֵי פְּמָה
עֵילְאָה הוּא עוּבְדָא דְקְטוֹרֶת קְמִי קוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, הוּוּ נְטָלִי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנֶּיהָ,
וְסִלְקִי לָהּ עֲטָרָא עַל רִישֵׁיהוּ, כְּכַתְּרָא דְדַהְבָּא.
וּמֵאן דִּישְׁתַּדֵּל בִּיהָ, לְאִסְתַּכֵּלָא בְּעוּבְדָא
דְקְטוֹרֶת, וּלְכוּוִין בִּיהָ בְּכָל יוֹמָא, אִית לִיהָ
חוּלְקָא בְּהָא עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, וְיִסְלַק
מוֹתָנָא מִינֶיהָ וּמִכָּל עֵלְמָא, וְיִשְׁתַּזִּיב מִכָּל דֵּינִין
דְהָאֵי עֵלְמָא, וּמִסְטְרִין בִּישִׁין, וּמִדֵּינֵי דְגֵיהֶנֶם,
וּמִדִּינָא דְמַלְכוּת אַחֲרָא.

בְּהוּא קְטוֹרֶת, כַּד הָהּ סָלִיק תְּנַנָּא בְּעַמּוּדָא,
כְּהֵנָּא הָהּ חָמִי אַתּוּוֹן דְרָזָא דְשָׂמָא
קְדִישָׁא פְּרִישֵׁן בְּאֵוִירָא, וְסִלְקִין לְעֵילָא בְּהוּא
עַמּוּדָא. לְבַתַּר, כְּמָה רְתִיכִין קְדִישִׁין הוּוּ סְחָרִין
לִיהָ מִכָּל סְטְרִין, עַד דְסָלִיק וְחָדִי לְמֵאן דְחָדִי.
וּבְהוּא קְטוֹרֶת הָהּ מִתְקַשְׂרִי קְשׁוּרִין עֵילְאִין.
וְשִׁיפִין נִחְתִּין לְאִמְשָׁכָא לְדְרָגָא דְלַתְתָּא
לְעֵילָא. וּכְדִין אִיהִי אֲמַרְת, מִשְׁכְּנֵי אַחֲרִיף
נְרוּצָה. בְּגִין דְקְטוֹרֶת אִיהִי מְקַשֶּׁר קְשָׁרִין עֵילָא
וְתַתָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל א) וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרֶת
וְגו'. הֵאֵי קָרָא אִית לְאִסְתַּכֵּלָא בִּיהָ. בְּגִין
דְתָרִין מְדַבְּחִין הוּוּ, מְדַבְּחָא דְעֵלְוֹן, וּמְדַבְּחָא
דְקְטוֹרֶת בּוּסְמִין. דָּא לְבַר, וְדָא לְגָאוּ. הֵאֵי
מְדַבְּחָא דְקְטוֹרֶת, אִיהוּ פְּנִימָאָה.